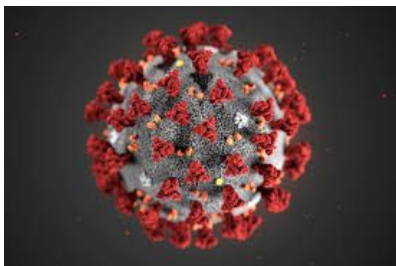

Torsdag 19 mars 2020

Styrelsen har nu träffats och beslutat vad som ska gälla i Sjömarkenkyrkan några veckor framöver. Titta på [församlingens hemsida](#), så får du den informationen du behöver. Har du frågor kontaktar du församlingens ordförande, Anna-Lena Stenberg, så guidar hon dig.

Förra veckan tänkte jag skriva om Corona i mitt veckobrev, det gjorde jag inte. Kanske är jag nu den enda människan i hela världen som ännu inte skrivit ett enda ord om Coronakrisen. **Jag har egentligen ingenting att tillägga** i debatten, förutom att jag under de senaste veckorna notera hur urbota irrationellt människor betar sig i kris. Här tänker jag främst på hetsen att bunkra toalettpapper.

Själv fick jag för mig att strömmen skulle försvinna och rusade därför över till min storebror som bor i huset mitt emot och testeldade i den gamla vedspisen som är förpassad till inre källaren. (Senast jag eldade i den var 1983 - jag hittade en dagstidning vid spisen som kunde bekräfta året då jag senast undrade om den fungerade) Spisen fungerade perfekt, så vi kommer iallafall kunna koka te och baka bröd, om nu coronaviruset skulle ge sig på elektriciteten vill säga, på tal om hur konstigt man kan agera när det låser sig och man får panik.

Göteborgsvägen 14
518 40 Sjömarken
033/25 41 96

Facebook: sjömarkenkyrkan
Instagram: @sjömarkenkyrkan
Hemsida: www.sjomarkenkyrkan.se
Mail: info@sjomarkenkyrkan.se

Ja, man tror att man är vettig, rationell, klok och handlingskraftig, men det är man uppenbarligen inte. Känner därför stor tacksamhet till Folkhälsomyndighetens Anders Tegnell som stadigt och ärligt guidar oss genom detta hav av information.

Nu skall samhället vi ta vara på sig själva och varandra på ett sätt som vi inte är helt vana vid. Nu ställs det krav på att grannar hjälps åt, att någon som är ung och frisk räcker ut en hand till den som är äldre och som kanske är i riskgrupp. Bra träning tänker jag. Medmänsklighet är en viktig ingrediens i varje människas liv. Kanske kan detta bli botemedlet mot samhällets ensamhet, kanske kan människan nu se värdet i att vara med och bära någon annans börda och kanske kan det blir något vi vill fortsätta med framöver.

Hur stor oron och rädslan är hos den enskilde har vi nog ingen riktig bild av ännu, men kanske är det också nu det öppnas upp på riktigt för **det existentiella** samtalet. Vem är jag? Vart kommer jag i från? och vart är jag på väg? Tag tillfället om du får det. Bed med din granne, ge vänner och arbetskamrater du möter och lämnar "Guds frid" spela sånger som talar om hoppet och dela gärna böner på sociala medier.

Här får ni en sång av mig, som ni gärna får lyssna lite extra på. Texten är hoppfull och löftesrik. Precis vad jag och många andra behöver just nu.

[Mitt liv vilar i din händer](#) med Claes Vårdstedt.

Välkommen att ha en **enkel andakt** med oss andra på söndag vid 11 tiden.

Ta hand om dig själv och någon annan - just där du befinner dig.

#pastorannakarin